

Curtea Supremă de Justiție
ÎN CHEIERE

28 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

judecând cererea avocatului Babenco Borislav în numele inculpatului, privind soluționarea unor chestiuni cu privire la executarea hotărârilor judecătorești, în cauza penală în privința lui *Martirosean Artur XXXXX*,

A C O N S T A T A T:

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, în cauza penală în privința lui Martirosean Artur, în partea modului de executare a pedepsei, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre, conform căreia s-a exclus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Martirosean Artur s-a considerat condamnat în baza:

- art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, Martirosean Artur s-a considerat condamnat la pedeapsă definitivă de 3 (trei) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul executării pedepsei cu închisoare stabilite lui Martirosean Artur, de calculat din momentul reținerii, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării acestuia în stare de arest de la data de 23 septembrie 2017 până la 01 decembrie 2017.

Celelalte dispoziții ale hotărârii judecătorești contestate, au fost menținute.

2. La 19 ianuarie 2023 și ulterior la 16 februarie 2023, în cadrul Curții Supreme de Justiție au parvenit cererile avocatului Babenco Borislav în numele inculpatului Martirosean Artur, privind soluționarea unor chestiuni cu privire la executarea hotărârilor judecătorești, prin care solicită corectarea erorilor materiale cuprinse în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019 și anume ca termenul executării pedepsei cu închisoare stabilite lui Martirosean Artur de calculat din momentul reținerii, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării acestuia în stare de arest de la 02 iunie 2017 până la 01 decembrie 2017.

În argumentarea solicitărilor sale, avocatul menționează că, potrivit răspunsului Penitenciarului nr. 13 Chișinău nr.7/B-544/22 din 25.10.2022, Martirosean Artur a fost deținut în perioada **02.06.2017 – 01.12.2017**, însă în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019, s-a indicat că termenul executării pedepsei cu închisoare stabilite lui Martirosean Artur, de calculat din momentul reținerii, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării acestuia în stare de arest de la data de **23 septembrie 2017 până la 01 decembrie 2017**.

Consideră că, există neconcordanțe între informația prezentată de Penitenciarul nr.13 – Chișinău prin certificatul din 25.10.2022, privind perioada de detenție a lui Martirosean Artur și informația indicată în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019.

3. Examinând cererile privind soluționarea unor chestiuni cu privire la executarea hotărârilor judecătorești, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, acestea urmează a fi respinse ca neîntemeiate reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 249 Cod de procedură penală, erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu. La corectarea erorilor materiale, părțile pot fi chemate spre a da explicații. Despre corectarea efectuată, organul de urmărire penală întocmește un proces-verbal, iar judecătorul de instrucție sau instanța de judecată – o încheiere, făcându-se mențiune și la sfârșitul actului corectat.

Conform art. 250 Cod de procedură penală, prevederile art.249 se aplică și în cazul în care organul de urmărire penală, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, ca urmare a unei omisiuni vădite, nu s-a pronunțat asupra sumelor pretinse de martori, experți, interpreți, traducători, apărători, asupra restituirii obiectelor, corpurilor delictive sau a ridicării măsurilor asiguratorii, precum și a altor măsuri.

Din conținutul cererilor declarate se pretinde că instanța de recurs ordinar, eronat a indicat că, termenul examinării pedepsei cu închisoare

stabilite lui Martirosean Artur, fiind dispus calcularea acestuia din momentul reținerii, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării acestuia în stare de arest de la data de 23 septembrie 2017 până la 01 decembrie 2017.

Instanța de recurs reține că, avocatul a depus cererea *privind soluționarea unor chestiuni cu privire la executarea hotărârilor judecătorești în cauza penală în privința lui Martirosean Artur, făcând trimitere la prevederile art. 469 Cod de procedură penală.*

Respectiv, art. 469 din Codul de procedură penală stabilește chestiunile care urmează să fie soluționate de către instanță la executarea pedepsei, inclusiv (pct.(12)) - computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărârii de condamnare;

Art. 470 din Codul de procedură penală stabilește competența instanței care soluționează chestiunile privind executarea hotărârilor judecătorești: La caz, potrivit alin.(1) - chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art. 469 alin.(1) pct.1)-4), 6)–16), 17¹) și 18) se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa.

Modul de soluționare a chestiunilor privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești este determinat de prevederile art. 471 din Codul de procedură penală. Astfel, conform alin.(1) - chestiunile specificate la art. 469 alin.(1) pct.5), 11) și 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art.469 alin.(1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. (...)

Deși, cererea este depusă în scopul soluționării unor chestiuni cu privire la executarea hotărârilor judecătorești, avocatul solicită *„corectarea erorilor materiale cuprinse în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019 și anume ca termenul executării pedepsei cu închisoare stabilite lui Martirosean Artur de calculat din momentul reținerii, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării acestuia în stare de arest de la 02 iunie 2017 pînă la 01 decembrie 2017”.*

În baza art. 249 din codul de procedură penală (Corectarea erorilor materiale):

(1) Erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu.

(2) La corectarea erorilor materiale, părțile pot fi chemate spre a da explicații.

(3) Despre corectarea efectuată, organul de urmărire penală întocmește un proces-verbal, iar judecătorul de instrucție sau instanța de judecată – o încheiere, făcându-se mențiune și la sfârșitul actului corectat.

Conform art.250 din Codul de procedură penală (Înlăturarea unor omisiuni vădite): - prevederile art.249 se aplică și în cazul în care organul de urmărire penală, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată, ca urmare a unei omisiuni vădite, nu s-a pronunțat asupra sumelor pretinse de martori, experți, interpreți, traducători, apărători, asupra restituirii obiectelor, corpurilor delictive sau a ridicării măsurilor asiguratorii, precum și a altor măsuri.

Astfel, având în vedere că, soluționarea unor chestiuni cu privire la executarea hotărârilor judecătorești, inclusiv computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărârii de condamnare, ține de competența instanței de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa, iar erorile sau omisiunile, care de fapt, la caz, în conformitate cu prevederile art.249, art.250 din Codul de procedură penală, nici nu se constată, Colegiul penal lărgit consideră justificat respingerea cererilor avocatului.

4. Conducându-se de prevederile art. 342 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se resping cererile avocatului Babenco Borislav în numele inculpatului, privind soluționarea unor chestiuni cu privire la executarea hotărârilor judecătorești, în cauza penală în privința lui *Martirosean Artur XXXXX*, ca fiind neîntemeiate

Încheierea nu este susceptibilă de atac, fiind pronunțată integral.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena